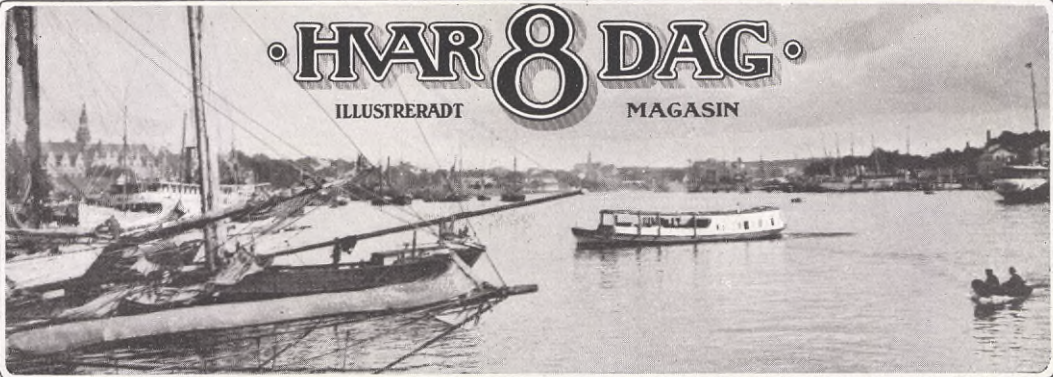

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

• HVAR 8 DAG •

ILLUSTRERADT

MAGASIN

NYBROHAMNEN I STOCKHOLM. — FOTO. G. REIMERS, GÄVLE.

22:DRÅ ÅRG.

DEN 14 NOVEMBER 1920

N:o 7

Foto. Wiklund, Stockholm.

Karl Fries.

Ehuru K. F. U. M. betecknar en sammanslutning, som till namnet är känd för varje i någon mån bildad svensk, torde antalet av dem utanför denna sammanslutnings egen krets, som ha någon närmare kännedom om denna stora rörelses verksamhet och organisation, vara ganska inskränkt. I det allmänna föreställningssättet framstår Kristliga föreningen av unga män nog i främsta rummet som en förening i religiöst uppbyggelsesyfte. Riktigt är ock, att aktivt medlemskap kan vinnas endast av "sådana unga män, som, så vitt människor kunna döma, med levande tro omfatta Kristus som ende frälsare och gud", och att de enskilda föreningarnes styrelse utses av och bland dessa aktiva medlemmar. Men oberoende härav mottages som passiv medlem varje välkänd ung man, som respekterar föreningens grundsatser och syftemål. Till följd härav är det icke nog med, att olikheter i dogmatiken, kyrkliga och politiska frågor ej lägga hinder i vägen för medlemskap, utan föreningen räknar även t. ex. i Indien i sina led bl. a. buddister, bramauer, parser och muhammedaner. Skälet härtill är, att föreningen utanför sin direkta religiösa verksamhet bereder sina medlemmar tillfälle till undervisning i språk, stenografi, handelsvetenskap, sång och musik m. m.; föredrag och diskussioner anordnas av den även i allmänbildande och humanistiska ämnen, samkväm hållas, tillfälle lämnas att öva gymnastik, slöjd och idrotter av varje slag, bibliotek och tidningar tillhanda hållas. Ota ha inrättats bostadsförmedling, bostäder, matserveringar och platsanvisning. Varje lands föreningar äro sammanslutna till ett nationalförbund med sin centralkommitté eller förbundsstyrelse i spetsen och nationalförbunden i sin ordning till ett världsförbund. Medlemskapet i vilken lokal förening som helst medför slutligen medlemskap i alla till världsförbundet anslutna föreningar och kan därför vid resor bliva unga män till ovärderlig hjälp och nytta.

Den permanenta centrala punkten i de Kristliga föreningarnes av unge män världsförbund bildar den 1878 inrättade "världskommittén" med säte i Genève. Den förmedlar beröringen mellan nationalförbunden, sammankallar världskonferenser och verkar för rörelsens vidare utbredning. Vid sitt sammanträde sistlidne sommar har denna kommitté till sin generalsekreterare kallat d:r Karl Fries i Stockholm och sedan denne med den svenska K. F. U. M.-styrelsens bifall mottagit denna hedrande kallelse, ligger alltså den praktiska ledningen av denna världsomfattande rörelse numera i en svensk mans hand.

Karl Henrik August Fries är född i Stockholm den 8 september 1861 samt som till kommandörkaptenen Carl Leonard August Fries och hans maka Hendrike Sophia Eva Didrica Lembke. Fädernesläkten, ej att förväxla med den släkt Fries, som efter sin mest fräjdade medlem plägar benämnas Elias-släkten, härstammar från Närrike; dess äldste kände stamfader red för eget rusthåll som standartörare i slaget vid Poltava och nödgades tillbringa år i sibirisk fångenskap, innan han fick tillfälle återvända till hemsocknen Sköllersta, där han uppnådde en ålder av över 100 år.

Efter att hava avlagt mogenhetsexamen vid Beskowiska skolan i Stockholm år 1879 kom Karl Fries samma år som student till Uppsala, där han bedrev omfattande, företrädesvis språkvetenskapliga studier med senitiska språk som huvudämne och år 1892 förvärvade sig filosofisk doktorsgrad för en gradual avhandling om "Weddase Merjam". Tvivelsutan hade han haft framför sig en vacker akademisk bana, om han helt ägnat sig åt vetenskapen, men tvingades av sitt djupa religiösa intresse tidigt in på ett annat verksamhetsfält. Redan av sin konfirmationslärare, den över hela vårt land som andlig talare högt skattade

hovpredikanten Gustaf Emanuel Beskow hade han mottagit avgörande religiösa intryck och hans tanke vände sig till en början starkt till missionssaken, som väl i sin mån bidrog till hans ämnesval vid akademien. Ehuru han aldrig blivit i tillfälle att förverkliga sitt först hysta uppsåt att gå ut som missionär i hednawärlden, har den kristna missionen dock städse legat honom varmt om hjärtat. Som student deltog han i stiftandet av Studentmissionsföreningen i Uppsala år 1884 och småningom har han i allt högre grad blivit en av centralpersonligheterna inom den svenska missionsrörelsen, vilket i synnerhet framträtt, när det gällt dess representation utåt. Han blev sålunda redan 1897 ledamot av kommittén för svenska missionen i Kina, är sedan många år ordförande i Allmänna svenska missionskonferensens permanenta kommitté och har alltsedan 1910 haft säte som Sveriges representant i den Continuation Committee, vilken utses av de periodiskt återkommande världsmissionskonferenserna för att tjänstgöra som ett slags världspråk för missionssaken. Emellertid har huvudparten av hans livsverk ägnats K. F. U. M:s verksamhet för den manliga ungdomens intellektuella, fysiska, moraliska och andliga välfärd; i själva verket var det för K. F. U. M:s skull han upp-gav tanken att gå ut som hednamissionär.

Då år 1887 nationalförbundet mellan Sveriges Kristliga föreningar av unge män bildades i Stockholm, var nämligen Karl Fries med och utsågs till dess sekreterare, en förtroende-post, som han allt sedan dess bibehållit och på vilken han gjort K. F. U. M.-rörelsen i vårt land de största tjänster tack vare sin vidsynta och mångsidiga intellektuella ej mindre än religiösa utrustning. Vad det för rörelsens framgång ju framför allt kommit an på har varit att anpassa den efter våra svenska förhållanden och att denna anpassning i det stora hela gått i en så praktisk och lycklig riktning, som ingen med förhållandena och svårigheterna förtrogen lär vara benägen att förneka, har till allra största delen varit Karl Fries' förtjänst. Visserligen ha de svenska K. F. U. M. ställt sig på interkonfessionell och icke på nationellt kyrklig grund, men huru skulle, sådant tidläget varit, något annat i verkligheten varit möjligt. En stor fördel har varit, att d:r Fries från år 1888, således så gott som hela den tid han innehaft nationalsekreterariatet, tillika varit sekreterare i den lokala K. F. U. M. i Stockholm så att han ständigt deltagit i det dagliga praktiska föreningsarbetet inom rörelsen. Ett av de påtagligaste vittnesbörden om hur lyckosamt hans verksamhet här har varit kan den utanförstående finna i den storartade föreningsbyggnad vid Birger Jarlsgatan, av vars tillkomst just han har största förtjänsten.

Förutom K. F. U. M. är det en annan kristlig världsrörelse, som i d:r Fries räknat en av sina främste män; han har nämligen varit ordförande i det världiga kristliga studentvärldsförbundet alltifrån dess stiftande i Vadstena och tills d:r Mott i sommar utsågs till hans efterträdare. För denna post har han varit synnerligen skickad ej allenast på grund av sina vittomfattande språkkunskaper utan även genom graden av den värme, varmed han förmått föra kristendomens sak bland den akademiskt bildade ungdomen. Även de kristliga student- och gymnasistmötena ha i honom haft en av sina främsta organisatoriska krafter.

Den K. F. U. M:s världskommitté, vari d:r Fries nu går att övertaga generalsekreterariatet representerar för närvarande icke mindre än 9000 föreningar med inalles halvvannan million medlemmar i ett femtiotal olika länder.

D:r Fries är sedan år 1893 i äktenskap förenad med Mehetabel (Bell) Emma Dickson, dotter av godsägaren Axel Dickson och hans maka Bell Austin.

ETT INDIANSKT VENEDIG.

HOS PÅLBYGGNADSMÄNNISKOR I SINAMAICALAGUNEN. JÄMTE FOTOS FÖR H.8.D. AV FIL. DR. **GUSTAF BOLINDER.**

Namnet Venezuela lära vi alla i skolan, men de flesta tänka nog icke på att det betyder lilla Venedig. När de första spanska erövrarna kommo till Maracaibosjöns mynning funno de indianernas byar byggda på pålar över lagunernas vatten. Helt naturligt var då att trakten fick heta Venezuela, varav sedan republiken fått sitt namn.

Efter att i månader ha mödosamt sparat på vatten i Goajirohalvöns öken tyckte vi det skulle bli ganska läskande att besöka dessa vattenmänniskor, som snarare borde ha för mycket än för litet av varan. Vi redo alltså ner från Goajiro genom garnisonsstaden Paraguaypoa som låg där i hemsk enslighet som en skyddande utpost mot indianerna. Sedan färdades vi

PARAUJANO FAMILJ.

Från staden leler en Cano ner till lagun. Vi inskeppa oss i en farligt rank och smal kanot. I början går det trögt genom dy och vass. Som det är ebb sitter kanoten ideligen fast i botten. Tusentals enkloade krabbor kravla i strandgyttjan, vanskapliga att skåda. Men plötsligt glida vi ut på djupt vatten. Strändernas vass avlöses av praktfulla liljor, slingrande luftrötter och flödande tropisk växtlighet. En och annan kokospalm, en och annan ko erinra om att trakten är bebodd. Så, efter en timmes rodd, öppnar sig canoen och vi se i en ram av bugande palmer indianernas Venedig, byn Boca del Cano med sävhusen simmande på vattnet. Den ter sig härifrån både vacker och egendomlig. Hyddorna synas först litet vårdslöst utplanterade, men samla sig slutligen till ett par långa gator. Det, grunda, grumliga vattnet röres av en ständig bris. Stränderna tyckas digna av en vild och rik grönska, över vilken inplanterade kokospalmer vëja. Det hela verkar underligt främmande på oss — mera Söderhav än Sydamerika. Byn är betydligt mer beroende av kanoter än Venedig av gondoler, ty här finns icke ett hus som ej är byggt över vatten. Icke ett steg kunde vi gå till fots. Från hyddorna se vi hela sjön kantad av pålbyggnader. Längre bort ligger en annan by, El Barro. Indianerna, som bebo denna sjö, kallas paraujanos. De ha numera förlorat det

fortfarande över torra sträckor. Men i väster sträckte sig väldiga kokosplanteringar de fyra-fem milen ner till Sinamaica. Vi nådde staden mindre törstiga än vanligt, ty visserligen fanns ej vatten på vägen, men däremot gott om kokossaft. Sinamaica är en sådan ort utan mening, vars existensberättigande man har svårt att förstå. Den har kommit att ligga där den ligger, det är allt, och folk bor där, för att de alltid gjort så. Från Sinamaica kommer man lätt nog ner till sjöarna där folket bor i vattnet. Vi hade kommit till Sinamaica sent på kvällen, tack vare regeringsbrev väl mottagna, och fingo på morgonen tritt avläga med vapen — eljest förbudet i detta land. Våra tjänare däremot berövades till och med sina täljknivar.

EN LITEN PÅLBYGGNADSTÖS.

T. h.:
KÖKSTRÄDGÅRD I EN
GAMMAL KANOT. Märk
rullgardinen av sävmatta
för fönstret.

Bliv medarbetare
i HVAR 8 DAG!

INVIGNINGEN AV VÄRNAMO STAD den 1 november. Högtidligheten å Stora torget. T. v. Landshövding Pettersson håller högtidstalet.

Värnamo köping, som från och med den 1 nov. erhållit stadsrättigheter firade den i samhällets historia märkliga tilldragelsen med bl. a. klockringning, allmän illumination och midnattsgudstjänst. Den egentliga fästligheten ägde rum vid middagstiden på Stora torget, där stadens och ortens befolkning givit talrikt möte. Sedan stadsstyrelsens ordförande fabrikör Anton Sundin från den resta talarstolen redogjort för hur frågan om köpingens stadsblivande blivit löst, hälsade lär dshövding F. Pettersson den nya staden och önskade den framgång och lycka. Senare hölls allmän rådstuga.

Fotos. Herzberg, Värnamo

GÖTEBORGS NATION I UPPSALA 250 ARSJUBILEUM DEN 30 OKTOBER. Överst t. v. Professor Knut Kjellberg håller högtidstalet; t. h. Minneskransen åt framlidna landsmän. Nederst t. v. Vid nationsgraven. — Text å sid. 111.

Amatörfotos V. Hällegråh, Uppsala.

DEN AV GÖTEBORGS SPARBANK ÖVER DESS INSTIFTARE MED ANLEDNING AV 100 ARSJUBILEET DEN 28 OKTOBER PRÄGLADE MEDALJEN. — Text å sid. 111.

Pressfoto

ÅLANDSRAPPORTÖRERNAS ANKOMST TILL STOCKHOLM. F. BELGISCHE UTRIKESMINISTERN BARON BEYENS (X), en av rapportörerna, jämte belgiske ministerna i Stockholm M. May. — Text å sid. 107.

SVERIGES NYUTNÄMNDE MINISTER I ROM FRIHERRE H. J. BECK-FRIIS (X). Foton tagen vid invigningen av prinsessan Margarethas Kustsanatorium den 6 nov, förrättad av friherre Beck Friis i hans egenskap av hitillsvarande svensk minister vid Danska Hovet.

PRINCESSAN MARGARETHAS KUSTSANATORIUM vid Hornbæk, av Svenska kolonien i Köpenhamn skänkt till Sveriges prinsessa, prinsessan Margaretha, vid hennes giftermål med prins Axel av Danmark. — Efter fotografi. Text å sid 111.

EN HYDDA MED TRÄDGÅRD PÅ PÅLAR.

Forts. fr. sid. 99.

mesta av sin kultur, gå klädda i byxor och tala spanska. De fortsätta dock att bo på vattnet, att skjuta fisk med pil och båge och att lägga ut nät — från dörren till sovrummet. Hyddorna, av trä och säv, äro väl byggda och innehålla utom sovrum ett slags kök med eldstad i en sand-låda och en "hall", med vilket namn vi kunna hedra den gång som förbinder kök och sovrum. Köksträd-

HUS MED SOVRUM, KÖK OCH "HALL".

"STORGATAN" I BOCA DEL CANO.

gård har man också ibland i en gammal avlagd kanot. På ett och annat ställe finnas riktiga planteringar med kokospalmet och bananer — ett motstycke till Semiramis hängande och mexikanarnas flytande trädgårdar. Den större byn har både handelsbod och kyrka. Paraujanos äro nämligen kristna. De kyrkliga processionerna försiggå i kanoter under fackelsken, vilket naturligtvis är synnerligen pittoreskt. Bland paraujanos leva numera också några goajiros — kanske liksom vi flyktade hit undan halvöns eviga torka och vattenbrist.

Den större byn, El Barro, ligger helt nära stranden. Vid ebbitid är vattnet icke djupare än att indianerna kunna vada. Vi sågo gummoerna med kjolen om axlarna

som de inte så sällan lära nyktra till i vattnet och komma tillbaka för att få en ny omgång.

Paraujanos leva naturligtvis mest på fisk, men stränderna ge rikligt med bananer. Från fordom ha de kvar färdigheten att fläta sävmattor, och många ha sin utkomst av det. En del hus ha helt enkelt väggar av dylika. Mattorna användas också till ett slags rullgardiner för dörrar och fönster.

FRÅN CANON. Ett kanoiskydd.

Varför bo då dessa människor på pålar i vattnet? Jo, därför att det är praktiskt. Byggnadssättet är till

Ejser fotograf

EN HALV SVENSK MIL FRÅN VATTENMÄNNISKORNAS BY, slås läger i en fullständig öken

och med det enda möjliga här. Sjöns stränder äro nämligen så snåriga, sumpiga och moskitosfyllda att bebyggelse är omöjlig. Ebb och flod och regntid göra det högst riskabelt att ha hus även lågt upp på stranden. Ute på vattnet blåser det svalt, där finnas inga moskiter. På ett ställe ha paraujanos byggt påbyggnader på land. Det är vid ett ofantligt vassträsk Grande Eneal (Stora Vassen) men här stå husen på torr sandstrand och under regntiden går vattnet upp under dem. Nej, de gamla indianerna visste nog vad de gjorde.

Vi hade här ute nöjet träffa en verkligt civiliserad påbyggnadsman. Det var en amerikan, vars i vanligt tropikstil byggda hus stod i Limonflodens mynning. Blind sedan år tillbaka hade han slagit sig ner här i lugn och ro. På husets stora verandor kunde han ta

sina promenader, njutande av den svala brisen. Från de urskogsklädda stränderna hördes om kvällarna jaguareernas rytande och vårtsvinens grymtande. Hur han kunde få det infödda tjänstefolket att hålla allting i oklanderlig ordning var mer än vi kunde förstå. Han var också den enda människa vi träffat på månader som kände till Sverige. För många år sedan hade han besökt vårt land.

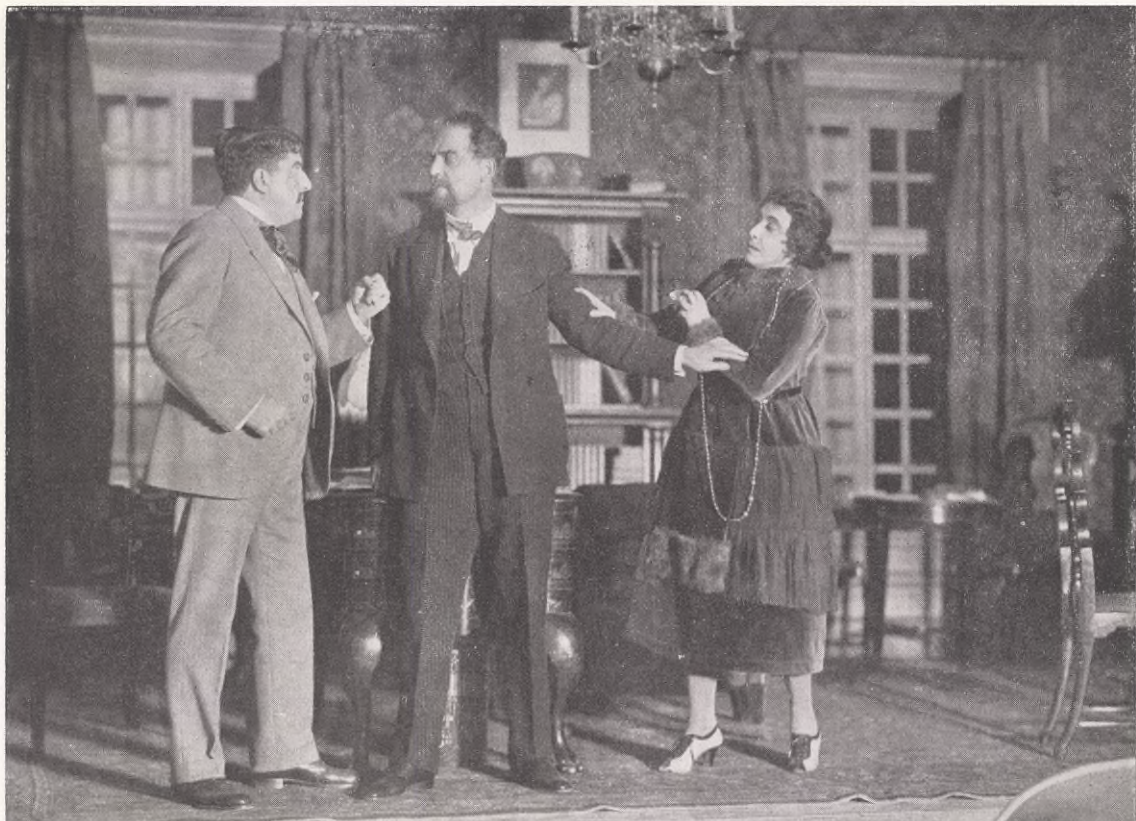
Vi tyckte att alla dessa människor voro mycket lyckliga. Själva måste vi nu återvända till Goajiras ökenstäpper, där vi varannan dag få se en grop med smutsigt lervatten, men eljest endast kaktus och sand. Hade vi stannat längre kanske vi ändå till slut tröttnat på att aldrig ha fast mark under fötterna.

Sinamaica, augusti 1920.

DEN SVENSKA EXPEDITIONEN TILL OSTAFRIKA ÅTERKOMMEN: Deltagare fr v.: Direktör och fru Sven Lovén, amanuensen Hugo Granvik, doktor och fru Gerhard Lindblom. *Efter fotograf* Text å sid. 108.

TVÅ MÄRKLIGA PREMIÄRER I STOCKHOLM.

INTIMA TEATERN: Scen ur Leonid Andrejevs drama "Professor Storytzin". Fr. h. Fru Ellen Appelberg (hustrun) och hr Viktor Sjöström (titelrollen) samt hr Bengtsson (Savvitsch). — Foto. Almborg & Preinitz, Sthlm.

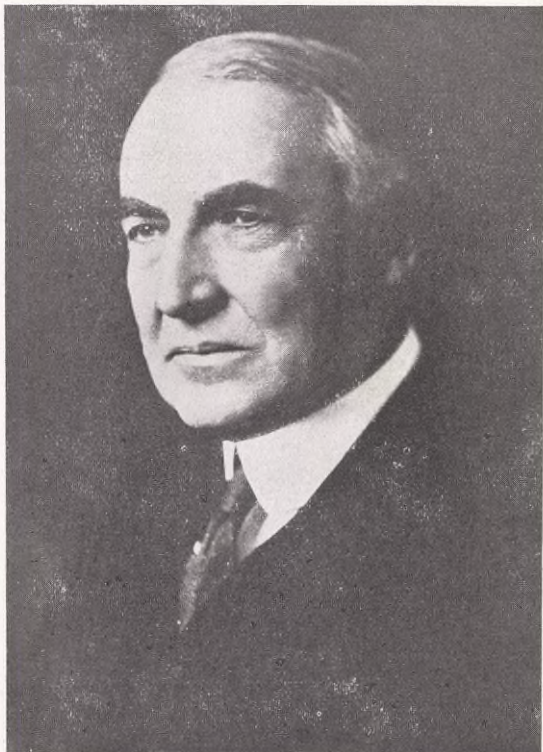

Icke på mycket länge har Stockholms teaterpublik upp'evt en så intressant premiär, som när Leonid Andrejevs drama, "Professor Storytzin" den 29 okt. gick över Intima teaterns scen. Detta drama, bräddfullt av spänning och lidelse, handlar om en man, helt upptagen av sina drömmar om livets skönhet och renhet och som går under, likt en drunknande, som vågorna slå ihop över, genom den närmaste omgivningens smuts och simpelhet. Av allt som hittills blivit känt för svensk publik av denne författare är detta drama det litterärt starkaste och något av det starkaste över huvud taget som av nutida rysk litteratur blivit öfverfört till vårt språk. Publikens var djupt gripnen och följde med andlös intresse spelets gång, bifallet växte också efter varje akt som gick. Av de spelande

Forts. å sid. 106.

K. DRAMATISKA TEATERN: Scen ur Maurice Maeterlinks skådespel "Borgmästaren i Stillemonde". Fr. v. herrar Uno Henning (löjtnant Hilmer) och Aug. Palme (borgmästare van Belle) samt fröken Jessie Wessel (Isabella). Text å sid. 106. Foto Almborg & Preinitz, Sthlm.

FÖRENTA STATERNAS OCH FRANKRIKES NYA PRESIDENTER.

WARREN G. HARDING, FÖRENTA STATERNAS NYVALDE PRESIDENT, som i mars nästa år tillträdér sitt höga ämbete.

Det amerikanska presidentvalet i egentlig mening äger visserligen icke rum förrän den 1 dec., men innehavarna av president- och vice presidentbefattningarna kunna dock anses utsedda i och med det den 1 nov. i de olika staterna förrättade valet av de elektor, vilkas röster skola avgöra decembervalets utgång.

ALEXANDRE MILLERAND, FRANSKA REPUBLIKENS NYE PRESIDENT.

Efter det första officiella porträttet taget den 28 oktober.

Vid elektorsvalen har striden stått mellan republikanerna, som i Amerika representera högern, och demokraterna, som utgöra vänsterpartiet. Även det socialdemokratiska och Farmer-Labour partiet deltog, men voro på grund av sin låga numerär utan inflytande. Valets utgång blev en överväldigande seger för republikanerna. De officiella siffrorna äro, när detta skrives, icke kända, men man räknar med 330 republikanska elektor mot 127 demokratiska. Elektorerna äro enligt traditionen förpliktade att välja på de president- och vice presidentkandidater, som tidigare nominerats av de olika partiernas nationalkonvent. Det blir sålunda den av det republikanska nationalkonventet i juni nominerade Harding, som den 4 nästa mars skall efterträda president Wilson, och den vid samma tillfälle utsedde Calvin Coolidge, som skall övertaga vicepresidentvärdigheten.

Vid nomineringen av presidentkandidat hade det republikanska partiet liksom även det demokratiska utomordentligt svårt att finna ett samlande namn. De

Forts. å sid. 111.

MRS WARREN G. HARDING, den nyvalde presidentens maka.

CALVIN COOLIDGE, nyvald vicepresident.

Forts. fr. sid 104.

nådde ingen högre än Viktor Sjöström, som gästspelade i titelrollen, han var varm, mänsklig, levande och trovärdig samt fru Ellen Appelberg som gav en helt enkelt glänsande bild av den stupida, dumma hysteriska hustrun, mera ett djur än en människa. Även Mathias Taube hade en mycket lycklig kväll och likaså Einar Röd som den degennerade sonen. Uppsättning och regi voro mera levande och enhetligt genomförda än de brukade vara på denna teater.

*

Det har sagts att handlingen i Maurice Maeterlinks drama "Borgmästaren i Stilemonde", som den 5 november hade premiär på K. Dramatiska teatern, skulle vara grundad på en verklig händelse som ägde rum under tyskarnas ockuperande av Belgien år 1914. Det är ju mycket möjligt och inte alls otroligt, rysligare saker än så skedde nog under detta det förfärligaste av alla krig, som övergått mänskligheten. Att nu sitta och se denna händelse illustreras på scenen gjorde på något sätt en underligt främmande verkan, åren efter 1914 måste dock i någon mån ha förhärdat människornas hjärtan. Likaså är man säkert numera ganska okänslig för dramats många utläggningar om den vittskilda olikheten ifråga om tysk och fransk anda, det har sedan Maeterlink skrev sitt drama framkommit så mycket som bevisat att krigets anda över huvud taget är något alldeles för sig som föga har med de enskilda nationernas och personernas eget liv att skaffa.

"Borgmästaren i Stilemonde" är alltså historien om hur en tysk junkerofficer under ockupationen av en liten belgisk stad blir skjuten av en förfluren kula, kanske från ett tyskt gevär, och borgmästaren i staden, den fridsammaste människa på jorden, förständigas att antingen skaffa fram den skyldige eller också själv gå i döden. Handlingen tillspetsas av att hans egen måg, en tysk reservofficer, blir beordrad att verkställa arkebuseringen. Händelserna ta sin början klockan 10 förmiddagen och klockan 7 på kvällen är allt slut, ett människoliv har släckt ut i blindo, för en tom gest, en ur sitt sammanhang lösröckt idé. Så gingo väl också martyrerna i döden som denna enkla belgiska borgmästare, tysta, orädda och nästan glättiga. Borgmästaren spelades av August Palme, som hade en bra mask av en värdig gammal herre men som säkert nått betydligt större verkan om han

EN UPPMÄRKSAMMAD UNG SVEJSK MÅLARE PÅ HÖSTALONGEN I PARIS. "Calvadosfantasi" oljemålning av Per Månsson, har väckt uppmärksamhet med vidstående oenkligen originella målning med en elefant i en nordfransk trädgård. "Calvados" är en stark brygd på äpplen. — Efter fotograf.

ENGLANDS NYA SÄNDEBUD I FÖRENTA STATERNA, SIR AUCKLAND GEDDES med maka, född amerikanska. Efter senaste fotografi.

för det första talat något tydligare och för det andra inte vid upprepade tillfällen fallit in i det rent teatraliska. Jessie Wesel hade ett par starka scener och alldeles utmärkt som löjtnant Otto Hilmer, borgmästarens måg, var Uno Henning, numera en av teaterns allra bästa yngre krafter. Sampelet var synnerligen väl avslipat och omsorgsfullt inarbetat.

FÖRENTA STATERNAS FÖRSTA KVINNLIGA DOMARE, Mrs. Norris. — Efter fotografi.

F. GROSSHANDLANDEN I GÖTEBORG OLOF MELIN OCH HANS MAKÅ, FRU AUGUSTA MELIN FÖDD WERLING, FIRADE DEN 25 OKT. DIAMANTBRÖLLOP. — Amatörfoto.

F. grosshandlanden i Göteborg Olof Melin och hans maka f. Werling firade den 25 okt. diamantbröllop.

Olof Melin, tidigare delägare i den av honom grundade rederifirman Olof Melin & Son, var på sin tid en av stadens främste kommunalmän och de tog med stort intresse i dess mera betydande angelägenheter. Senare ledmot av Riksdagens F. K. bosatte han sig efter avgången där från i Djursholm och därefter i Stockholm. — Märkesdagen tillbringades hos sonen översten vid Bohusläns reg. Olof W. Melin i Uddevalla samt tillförde det vördnadsvärda paret rikliga intyg om minnesgoda väner både från födelsestaden och den senare hemstaden.

Skandinaviska Gummiaktiebolaget i Viskafors har i dagarna firat sitt 30-årsjubileum. Det högtidliga tillfället celebrerades bl. a. med utdelning till ett 50 tal av bolagets arbetare av Patriotiska sällskapets belöningar för långvarig och trogen tjänst. Medaljutdelningen, vilken ägde rum i fabriken å Svaneholm, inleddes med ett tal av landshövdning Husberg, som

i ett varm anförande vände sig till medaljörerna, varefter fru Zelma Håkanson överräckte utmärkelsetecknen. Slutligen tackade direktör Gustaf Håkanson såväl medaljörerna som övriga arbetare för deras insatser i bolagets tjänst.

Efter högtidligheten gav bolaget middag för samtliga arbetare och styrelsens ledamöter, tillsammans 400 pers.

Bolaget har ytterligare hugfäst minnesdagen genom att överlämna 50,000 kr. till en arbetarnes fond samt 25,000 kr. till Apelvikens kustsanatorium för beredande av vård där åt barn från Seglora socken.

Skandinaviska Gummiaktiebolaget i Viskafors bildades på initiativ av direktör Johannes Erikson på Rydboholm med ändamål att bedriva fabrikation av gummivaror, en för vårt land helt ny industri. Företaget hade stora svårigheter att övervinna på grund av den fullständiga bristen på fackutbildad arbetskraft. Skickliga arbetare införskrevs emellertid från utlandet och under dessas ledning satte sig de svenska arbetarna snart in i yrket. Fabriksanläggningarna redan vid starten av betydande omfattning hava under de gångna åren ytterligare utvecklats med en däremot svarande stegring av fabrikationen. Under 1919 hade denna sålunda ett värde av icke mindre än 5,109,750 kronor.

Till bild å sid. 101.

För Ålandsfrågans utredning tillsattes på sin tid av Folkförbundets råd en rapportörskommission med uppdrag att på ort och ställe d. v. s. i Sverige och Finland samt på Åland verkställa undersökningar rörande den åländska tvistefrågan och därefter till förbundsrådet avgiva ingående rapport om sina iakttagelser.

Två av rapportörskommissionens ledamöter, törutvarande schweiziske presidenten Felix Calonder och förre belgiske utrikesministern frih. Eugen Beyens anlände den 6 nov., till Stockholm, åtföljda av bl. a. konsul Emil Nielsen, vilken uppbär befattningen som kommissionens sekreterare. Intet officiellt mottagande ägde rum, men vid stationen mötte bl. a. belgiske ministern i Stockholm May samt svenska utrikesdepartementets representant legationsssekreteraren Pousette, som attachéerats hos kommissionen under dess vistelse i Stockho'm.

Rapportörskommissionen räknar ytterligare två ledamöter, italienaren professor Ferraris, vilken emellertid på grund av bristande tid av sagt sig uppdraget, samt Förenata staternas representant förre ambassadören i Konstantinopel överdomaren A. I. Elkus, vilken den 6 nov. avreste från Amerika för att i Stockholm sluta sig till kommissionen, vilken under någon tid kommer att kvarstanna där. Från Stockholm går färden till Hälsingfors och därefter till Åland. Det på de olika platserna insamlade undersökningsmaterialet kommer sedan att underställas för förbundsrådet.

MEDALJÖRER VID SKANDINAVISKA GUMMIAKTIEBOLAGETS, VISKAFORS, 30-ÅRSJUBILEUM D. 9 OKT.

foto. Mörk, Borås.

I dessa dagar har i bokmarknaden utkommit ett arbete som i vintern väntade bokflod utan tvivel kommer att bli ett av de mera bemärkta. Vår utmärkte reseskildrare, greve C. A. C. Lewenhaupt, har nämligen från Albert Bonniers förlag utgivit en i hög grad intresseväckande skildring från och av Marocko. Detta för européer främmande afrikanska sultanat, vars 3,000-åriga egendomliga traditioner allt fortfarande till dels kvarleva, där icke framskridandet nått Europas ställning vid medeltiden eller genom allra senaste årens franska kolonisation börjat väckas inför landets oerhört rika möjligheter, erbjuder för en vaken blick och en god penna stoft som väl ingenstädes. Greve

GREVE C. A. C. LEWENHAUPT, den utmärkte reseskildraren, som i dagarna utgivit ett nytt arbete, "Marocko", av synnerligt intresse. Av greve L:s penna har allt emellanåt förträffliga skildringar från hans resor varit synliga i H. 8. D.

Foto Kautern, Stockholm.

Lewenhaupt har ju redan i tidigare arbeten — "Med Cesar Alexander bland alligatorer och skallerormar", "Hästfolk", "Med Reddy från Malmö till Memphis" samt "Bland beduiner och araber" — dokumenterat sig som en av våra yppersta iakttagare och reseberättare, också har resevanan nu vid många tillfällen varit honom till gagn. Hans skildring av Marocko är nämligen något vida mer än enbart underhållande moment från en intressant resa. Han har icke nöjt sig med i och för sig roande detaljer men strött mängder av sådana i rik omväxling med en klart och redigt genomförd orientering av landets historia — i kort sammandrag — av dess ekonomiska och politiska förhållanden, dess ställning till dess europeiska kolonisation, livliga och måleriska skildringar av hemlivet bland marockanerna själva, av landets natur och konst, ja intet synes förbisett som kunnat bidra till att lämna ett levande intryck av det egenartade folket och dess land. Stilen är omväxlande lätt käserande med en oförtydligt vederhäftig ton eller koncist klarläggande, en berättare som förstår hålla sina lyssnares intresse från första till sista ordet.

Till bild å sid. 103.

Direktör Sven Lovén med följeslagare, doktor Gerhard Lindblom och amanuensen Hugu Granvik samt fruarna Lovén och Lindblom, som den 1 mars avreste på en forskningsexpedition till Ostafrika, något som på den tiden stod omtalat även i Hvar 8 Dag, har nu återkommit efter en nästan på dagen åtta månaders lång frånvaro. De zoologiska, specifikt entomologiska, ornitologiska, etnografiska och botaniska samlingar som hopbrakts av de tre forskarne, ha ännu ej anlänt till Sverige men beräknas vara här om några veckor. Cirka 300 däggdjur, 1,500 fåglar, 12,000 insekter, 1,000 växter, av vilka 600 komma på doktor Lindbloms konto och 400 på amanuensen Granviks jämte av doktor Lindblom samlade fossiler utgör i huvudsak expeditionens utbyte av färden. Det hela kommer att först och främst överlämnas till Riksmuseet, som dock torde kunna dela med sig såväl till Stockholms högskola som till Lunds universitet. Direktör Lovén medför också en samling utsökta fotografier av djur, människor, vegetation och märkligare tilldragelser under resan.

Ett av de viktigare resultaten av denna är även upprättandet av en svensk vetenskaplig station i Mount Elgon, avsedd att utgöra en utgångspunkt för de svenska och andra vetenskapsmän, som önska bedriva forskning i dessa givande trakter. De engelska myndigheterna ha visat sig mycket tillmötesgående när det gällt planens realiserande. De ekonomiska medlen, som fordras, ha ställts till förtogande av, förutom av direktör Lovén, direktörerna Hjalmar Granhult och Alrik Sundén-Cullberg i Stockholm samt Nils Philipson i Göteborg. Den expedition, som nu hemkommit har också på den plats, som avsetts för stationen, kvarlämnat ett par tält och några andra grundförnödenheter av värde för efterföljande forskare.

Veckans Porträtt Galleri

nödgas vi beklagligtvis även i detta nummer avstå från tillfölje de svårigheter med klichéring, vilka den alljämt pågående kemigrafstrecken medför. Så snart det är oss möjligt, återupptaga vi serien. Redaktionen.

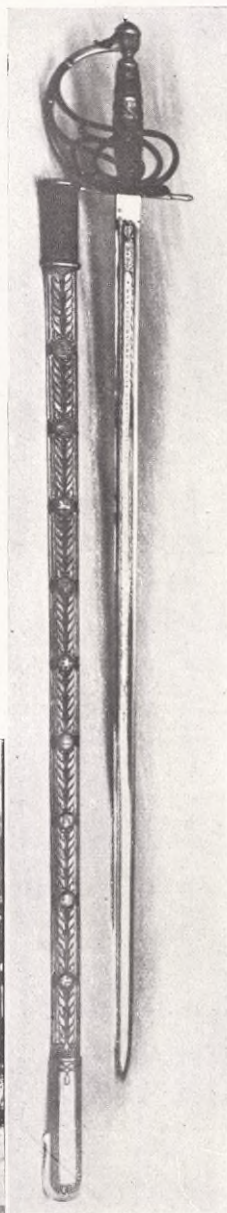

PRINS ARTHUR AF CONNAUGHT MED GEMÅL OCH SON AVRESA FRÅN LONDON TILL POSTEN SÅSOM GENERALGUVERNÖR ÖVER BRITTISKA SYDAFRIKA. — efter fotografi

En officersdeputation, representerande officerskårerna vid samtliga truppslag i Finland, överlämnade den 28 okt. till förutvarande finske riksföreståndaren generalen friherre Carl Gustaf Mannerheim en praktfull hedersvärja som ett minne av Frihetskrigets ärorika segrar vunna under general Mannerheims befäl.

Värjan, av lång ryttarmodell, är gjord i stål, silver, guld och emalj. Överst å värjknappen är anbragt Finlands heraldiska ros i guld samt däromkring en gyllene friherrlig krona, medan å handfästet återfinnes det friherrliga Mannerheimska vapnet i guld och emalj. Hela värjfästet är för övrigt rikt sirat med guld och silverinkrustation på stålgrå botten. Klingan är dekorerad med inetsade bladornament, i vilkas mitt läses följande dedikation på latin: "Till Fäderneslandets ryktbare befriare, från samtliga officerare i Finlands armé".

Överst t. v. GENERAL MANNERHEIM, Finlands förutvarande Riksföreståndare, har i

dagarna av officerarne i Finlands armé erhållit en hedersvärja (se bilden t. h.) som minne av frihetskrigets segrar. — Efter senaste portr.

Baljan är av silver samt dekorerad med bl. a. Finlands vapen och de nio finska landskapsvapnen.

Mellerst: KRANSAR NEDLÄGGES DEN 1 NOVEMBER AV FRANSKA STATSREPRESENTANTER Å I TYSK FÅNGENSKAP AV-LIDNA och å Berlins garnisonskyrkogård jordade fransmäns gravar. Nederst: De franska representanterna med franske ministern i Berlin M. Laurent (civil) i spetsen. Vid hans sida franske generalen Bartholomé och chefen för engelska militärkommissionen i Berlin general Malcolm. — Efter fotos.

LORDMAYORN I CORK, ALDERMAN TERENCE Mc SWINEY PÅ SIN HUNGERBÄDD I FÄNGELSET strax innan döden inträdde. — Efter fotografi.

Till de bilder vi tidigare återgivit med anledning av borgmästarens i Cork, *Mc Swiney*, av politiska skäl betingade hungersträjk och därav framkallade död, föga vi för dagen ytterligare tvänne bilder, av vilka den ena återger *Mc Swiney* kort före dödens inträde. Den bortgångnes hungersträjk sträckte sig över den oerhört långa tiden av sjuttio och ett halvt dygn och utgör en kraftprestation av övermänskligt mått. Utpinad av hunger avvisade *Mc Swiney* ständaktigt den honom ständigt erbjudna födan. Endast vid de tillfällen, då han av kraftlöshet befann sig i medvetslöst tillstånd, kunde läkarna tillföra honom närande medel, vilka i någon mån uppehöll krafterna, dymedels förlängande hans svåra kamp.

Den hotande gruvkonflikten i England. M:r Smillie, grubarbetarnes främste förtroendeman.

EFTER LORDMAYORNIS DÖD. *Sinn Feins* flagga på stång å rådhuset i Cork.

Kolgruvesträjken i England, vilken utbröt den 16 okt. har efter förda förhandlingar avblåsts.

Sträjken röorde en lönefråga. Det engelska gruvearbetareförbundet krävde för kolgruvearbetarna en löneförhöjning av 2 shillings pr man och dagsskift i kompensation för de sedan senaste löneergring ytterligare stegrade levnadsomkostnaderna. De engelska kolgruvorna hava, som man torde ihågkomma, sedan kriget varit i viss mening nationaliserade, och det blev därlör icke kolgruveägarne, utan den engelska regeringen, som blev den andra parten i lönetvisten. Regerien nekade icke den begärda löneförhöjning, men fordrade att den skulle göras avhängig av en däremot svarad ökning av landets kolproduktion samt föreslog att tvisten skulle hänskjutas till en opartisk nämnd för avgörande. Fredsanbudet avstogs med stor majoritet av kolgruvearbetarne.

Forts. å sid. 111.

EFTER KONUNG ALEXANDERS AV GREKLAND DÖD: Innehavarna av makten för närvarande och till dess nytt statsöfverhuvud, monarkiskt eller republikanskt, blivit utsett: Fr. v. Amiral Coundouriotis, regeringschef, konsejlspresidenten Venizelos och general Danglis. — Text å sid. 111.

Den därefter proklamerade sträjken, vilken omfattade en mil lion arbetare och fullständigt förlamade kolproduktionen, vållade därjämte hela landets industri ett förödande avbräck. På grund av den efter hand inträdande kolbristen tvingades fabriker efter fabriker att stanna driften, de arbetslösa antal växte med oro väckande hastighet och inom kort var, utom kolgruvearbetarne, ytterligare en million arbetare på grund av sträjken utan arbetsförlänst. Under tiden hade fredsförhandlingar pågått mellan regeringen och gruvarbetarnes delegerade. De båda parterna enades slutligen om en uppgörelse, vilken, när den sedan underställdes arbetarnes prövning godkändes av 338,045 röstande men förkastades av 346,000 röstande. Då det emellertid för sträjken fortsättande krävdes kvalificerad majoritet förklarade gruvarbetarnes aktionsutskott den 3 nov. sträjken för avslut och uppmanade arbetarne att omedelbart återupptaga arbetet.

Enligt den träffade överenskommelsen få gruvarbetarne den begärda löneförhöjningen, vars berättigande de dock äro skyldiga att visa genom en ökad kolproduktion. I motsatt fall kunna lö nerna reduceras. Under tiden skola gruvargämare och arbetarne i tillsatta kommittéer utarbete planer dels för ökad kolproduk tion, dels för en reglering av löneförhållandena.

Som de sträjkan ledare har stått den för sin ytterliggående radikalism kände arbetareagitatorn *Robert Smillie*. Denne, en fanatiker utan större intelligens, utövar tack vare sitt mod, sin hänförelse och ärliga övertygelse ett utomordentligt stort inflytande bland arbetaremassorna.

Text till bild å sid. 110.

Konung Alexanders av Grekland den 25 okt. timade dödsfall har åter gjort den grekiska tronföljdsfrågan aktuell. Detta för hållande innesluter för landets lugn farliga konfliktämnen med hänsyn till den rådande starka spänningen mellan de grekiska royalisterna, vilka önska återuppsätta ekonung Konstantin på Greklands tron, och det inflytelserika republikanska partiet, vilket sedan länge nedlagt ett målmedvetet arbete på att få kungadömet utbytt mot republiken. De befärade inre oroligheterna hava emellertid uteblivit. Den grekiska regeringen, för vilken det republikanska partiets chef Venizelos står i spetsen, har erbjudit kronan till ekonung Konstantins yngste son *prins Paul*. Denne har emellertid avgivit en bestämd förklaring att han icke vill bestiga tronen, förrän det grekiska folket genom allmän omröstning givit tillkänna, att det icke önskar se vare sig hans fa der eller äldre broder, kronprinsen, på landets tron. Sannolikheten talar för att den grekiska regeringen skall motsätta sig omröstningen samt att den, betraktande prins Pauls svar som ett avslag, skall erbjuda kronan till konungens av Belgien andre son den 17-årige prins Charles, vars kandidatur stödes av Frankrike och England. Även en rumänsk prins har i detta sammanhang omnämnts.

Under den vanskliga övergångsperioden intill dess tronföljdsfrågan funnit sin lösning står amiral *Coundouriotis* som riksföreståndare i spetsen för landet. Vid riksföreståndarevalet, vilket förrättades av deputeradekammaren den 28 okt., erhöi Coundouriotis 147 av de avgivna 150 rösterna. En fulltalig kammare räknar 316 medlemmar. C., som är den ledande personligheten inom den grekiska marinen liksom även inom den starka grekiska försvarsvärlden, åtnjuter för sina bragder under Balkankrigen en utomordentlig popularitet och betraktas som landets national hjälte. Under den svåra inrepolitiska brytningen 1915 mellan konung Konstantin och Venizelos närmade sig Coundouriotis den senare och skänkte honom sedan i ökad grad sitt stöd. Efter konung Konstantins störtande ingick C. som marinminister i Venizelos revolutionsministär.

Det väntas, att en av riksföreståndarens första regeringshandlingar skall bliva att upplösa parlamentet och utskriva nya val. Den nya kammaren får sig sedan tronföljdsfrågan förelagd till lösning.

Till bild å sid. 100.

Göteborgs nation i Uppsala firade såsom vi i vårt senaste nummer meddelade, lördagen den 30 okt. sitt 250 års jubileum. Fästligheterna inleddes med högtidslandskap, varid bl. a. oration hölls av prof. Knut Kjellberg och parentation av inspektorn, prof. Reuterskiöld över deras föregångare i ämbetet. Kl. 4 aväts jubileum-middag å nationens fästsal och kl. 8 gick jubileumspexet "Nationens födelse" över tjljorna på stadens teater. Efteråt vidtog ett animerat nactspiel.

Från f. d. lär dsmän o. a. överlämnades å högtidslandskapet genom borgmästare Lamberg en minnesgåva på 31,000 kr., avsedd att utgåra en nationens stipendiefond.

Till bild å sid. 100.

Göteborgs sparbank, som i dagarne firat sitt sekeljubileum, har för att högtidliggöra detsamma låtit präglå en minnesmedalj över bankens stiftare, *Eduard Ludendorff*. Medaljen har tilldelats bankens huvudmän, styrelse, verkställande direktör och ombudsman i silver samt bankens tjänstemän i brons, varjämte en medalj i guld av den övriga styrelsen överlämnats till ordföranden i sparbankens styrelse grosshandlanden Carl Leffler som ett tack för allt det arbete han nedlagt för sparbanken under sin mer än 37-åriga verksamhet som ledamot av dess styrelse.

Till bild å sid. 101.

Prinsessan Margaretha av Sverige fick vid sin förmälning med prins Axel av Danmark av Svenska kolonien i Köpenhamn i bröllopgåva mottaga ett barnhem, vilket, uppfört i Hornbæk, fick sin högtidliga invigning den 6 nov. Akten övervars av ett

hundratal inbjudna, bland vilka märktes representanter för svenska legationen i Köpenhamn liksom även för därvarande svenska koloni samt vidare förutvarande danske jordbruksministern Chr. Pedersen, danska med cinalväsendets chef dr Tryde m. fl. Prinsessan Margaretha var på grund av utlandsresa hindrad att själv övervara högtidligheten. Invigningstalet hölls av Sveriges minister vid danska hovet frih. Beck Friis, i dagarne utnämnd till envoyé i Rom.

Hemmet, avsett att vara ett sanatorium för svenska och danska barn, som lida av skrofulösa åkommor, kan mottaga trettio patienter. Läget är utomordentligt vackert och för ändamålet lämpligt. Sanatoriet är nämligen uppfört i en vid stranden växande frodig furuskog, vilken fullständigt skyddar mot de bistra nord- och västanvindarne. Sanatoriets inredning fyller de högsta anspråk på ett modernt sjukhus av detta slag. Verksamheten, vilken står under ledning av en svensk läkare dr Th. Stokkeb e, kommer att omedelbart upptagas.

PRESIDENTVALET I AMERIKA.

Forts. fr. sid. 105.
förmämsta republikanska kandidaterna, general Wool, guvernör Lowden, senator Johnson, alla kända och framstående politici, blevo vid de olika omröstningarna utslagna och valet stannade till sist på en av de obetydligare kandidaterna, tidningsutgivaren och redaktören senator Warren G. Harding, vilken ursprungligen ansetts icke äga några som helst utsikter att komma i åtanke. Även vid det demokratiska nationalkonventets presidentnominering togo händelserna samma förlopp, de förmämsta kandidaterna föllo vid omröstningarna igenom, och en av andraplansfigurerna, redaktören, guvernören James M. Cox korades i deras ställe. Förklaringen är lätt funnen — en obetydlig personlighet som president måste komma att sakna politisk inflytande, varigenom det härskande partiets ledare tillförsäkras den efterträdda absoluta makten.

Warren Gamaliel Harding, som är född 1865 och som till en läkare, ägnade sig efter att ha genomgått folkskolan och ett college åt journalistisk verksamhet. Fadern flyttade 1884 till staden Marion i Ohio och köpte där till sin son tidningen "Star", vilken av unge Harding arbetades upp till det mest inflytelserika pressorganet i Ohio. År 1889 blev Harding medlem av legislaturen i hemstaten, en befattning som han innehade till och med 1903. Följande år valdes han till vice guvernör över Ohio och blev 1914 medlem av Förenta staternas senat.

Under valkampanjen utpräddade han mot den Wilsonska utrikespolitiken, särskilt mot att Amerika utan förbehåll skulle ansluta sig till Nationernas förbund. Vidare gjorde han gällande att Versaillesfredstraktaten innehöll bestämmelser, stridande mot Förenta Staternas traditionella politik och den allmänna meningen i landet. Som en sammanfattning kan sägas, att Harding fört valstriden mot det med Wilsons politik sammanfallande demokratiska programmet men icke för något annat program, av vilket man skulle kunna utläsa den kurs den republikanska partiledningen kommer att följa.

Hardings seger hälsas av den tyska prässen med livlig tillfredsställelse och tages som ett löfte, dels om ett snart fredsslut mellan U. S. A. och Tyskland, dels om det sistnämnda landets upptagande i Nationernas förbund.

Även den franska prässen söker att se Hardings val i det bästa ljus och uttalar sin förvissning om ett fortsatt gott samförstånd mellan Förenta staterna och Frankrike.

De ledande engelska tidningarna beteckna det amerikanska presidentvalet som ett politiskt jordskred, en överväldigande reaktion mot Wilsons personliga autokratiska styrelse och de av honom företrädda demokratiska tänkesätten.

Vice presidenten *Calvin Coolidge*, guvernör i Massachusetts och jurist till yrket, säges vara en begåvad man med stora kunskaper och erkänd praktisk duglighet, som personlighet betraktad av betydligt större mått än president Harding.

Vid Zeppelinverket i Staaken utanför Berlin har i dagarna färdigbyggts vår dens hittills största flygmaskin av den nya tyska R (Mammuth)-typen, avsedd för internationell luftkofferdifart. Maskinen, av jättestorlek, är i sin helhet förfärdigad av hårdat aluminium samt försedd med 4 motorer, två på vardera sidan, om tillsammans 1010 hästkrafter. Flygkroppen, vilken går på två dubbeljul av manshöjd in-

VÄRLDENS STORSTA FLYGMASKIN, konstruerad av ingenjör Rohrbach, samt nyligen färdigbyggd å det tyska Zeppelinverket vid Staaken nära Berlin. Helt i hårdat aluminium, försedd med 4 st. Maybach motorer med om vardera 260 hkr, äger jättemaskinen en längd om 32 meter, gör en hastighet av 210 km. pr timme och är inrättad för 18 personer jämte bagagerum. — Efter foto.

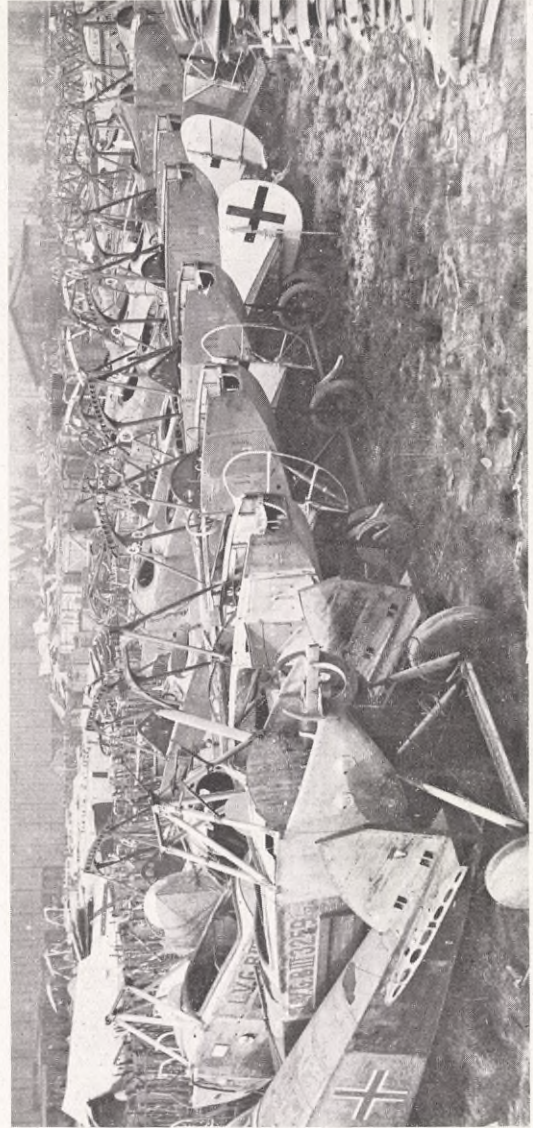
nesluter en matsal, två personhytter med plats för 18 passagerare, bagagerum för en godsvikt av 8,000 kg, samt vidare ett koll stionsrum vilket skall taga emot och avleda stöten vid et eventuellt nedstörtande. Flygaren och reservflygaren har sina platser i jämnhöjd med motorerna. Benzintankarna sitta vid själva maskinen, vilken är så inmonterad, att mekanikerna fritt kunna röra sig omkring densamma. Mammuth-flygmaskinen, vilken även med intresse tagits i beskådande av ententekommissionen i Berlin, är trots sin storlek — vingarnes spännvidd är 32 meter — lätt att manövrera. Dess hastighet är enorm, 210 kilometer i

PLATSEN FÖR FÖRAREN ovanför passagerare kabinen. — Efter foto.

timmen. Vid en provflygning nådde flygmaskinen på 6 minuter en höjd av 1,000 meter. Konstruktör är ingenjör Rohrbach.

INNEHÅLL: Dr Karl Fries (biografi och helsidesporträtt). — Föreanta Staternas och Frankrikes nya presidenter. — Svenska expeditionen till Ostafrika återkommen. — Göteborgs sparbank 110 år. — Porträtt och bilder till dagskrönikan. — Ett indianskt Venedig. Reseskildring av Gustaf Bolinder.

DEN PÅ SIN TID BEKANTA FLYGPLATSEN JOHANNISTHAL VID BERLIN, där nu endast samlas de otaliga resterna av Tysklands en gång så troliga flygdrösen, av ententen nu krossat. Se dock övre bild. — Efter foto.